

نگاهی به حضور بازیگران دیگر کشورها در سریال های ایرانی به بهانه پخش «تمام رخ»

چهره های خارجی در قاب ایرانی

در نشست صمیمانه دکتر جلیلی با جمعی از نمایندگان مجلس عنوان شد

حرکت رو به جلوی رسانه ملی با پشتوانه مجلس

۶

فیلم هایی که تاریخ را تحریف می کنند

جنگ روایت ها

یا چه کسی «کندی» را کشت؟

فرهنگ

۱۰

بیش از ۲۱ میلیون کاربر در طول برگزاری جام جهانی
از یک پلتفرم تعاملی استفاده کردند

استاد یوم ۸ میلیونی تلویزیون

رسانه

۸

هومن رهنمون، کارگردان نمایش «عبدالرضا»:

آگاهی بخشی

جدی ترین مسئولیت تئاتر است

فرهنگ

۱۱

یادداشت

تعامل فضای آکادمیک و سریال های تلویزیونی

خیلی زودتر از اینها باید پیوندی منطقی میان آموزش آکادمیک بازیگری و اقتصاد هنر برقرار می کردیم، یعنی از یک طرف به میزان نیاز به جذب و تربیت بازیگر پرداخته می شد و از طرف دیگر از همان زمان دانشگاه پیوندهای منطقی با تولیدات برقرار می شد.

یکی از مشکلات فعلی، ساختار آکادمیک بازیگری آن است که هنرجویان و حتی با استعدادترین آنها هم هیچ دورنمایی نسبت به آینده شغلی خود ندارند. همین می شود که گاهی برخی از نابازیگران به واسطه ارتباطاتی که دارند، جذب پروژه ها شده و افراد با استعداد بیکار می مانند. البته که این دوری محیط آموزشی از بازار کار، فقط مختص رشته های هنری نیست ولی درباره آموزش هنری و کلا رشته هایی که زمینه لازم برای کار عملیاتی دارند این دوری بسیار آسیب زاست و باعث می شود که بسیاری از علاقه مندان هنری به جای رفتن به سمت آموزش آکادمیک به سمت پیدا کردن مسیرهایی برای ورود زود هنگام به پروژه ها بروند. حتی اگر بتوانند موفق باشند، چون پایه های آکادمیک لازم را ندارند سطح کاری شان شاید به رشد لازم نرسد.

سریال های تلویزیونی چون مخاطب فراگیر دارند، می توانند یکی از بهترین راه های جذب هنرجویان توانمند دانشگاه ها و محیط های آکادمیک باشند. یعنی اگر مابین تهیه کنندگان با تجربه تلویزیون و استادان دانشگاهی ارتباط معقولی باشد، می توان در هر سریال تعدادی از برگزیدگان دانشگاه ها وارد سریال ها کرد.

این اتفاق اگر بیفتد، چند مزیت دارد؛ اول از همه بالا رفتن جذب هنرمند از مسیر آکادمیک که نقطه امید است برای هنرجویان تا بدانند اگر درست تحصیل کنند و جلو بروند، حتما می توانند جذب پروژه ها شوند. مزیت دیگر این روند آن است که سریال های تلویزیونی را بتوانیم از میان و از حلقه تکراری افرادی معدود خارج می کند. مزیت سوم نیز آن که سریال های تلویزیونی را به محلی برای تعامل و تعاطی تجربه میان جوانان و باتجربه ها بدل می کند. برای خودم که سال ها سعی کردم دانشجویانم را به سمتی ببرم که نفس کار هنری برای شان مهم باشد و نه درآمدزایی، این روند تاثیر بسیار بالایی در آینده محصولات تلویزیونی هم دارد. چون در همین تعامل میان سریال ها و فضاهای آکادمیک به تدریج بازیگرانی توانمند پرورش یافته و در بلندمدت بر غنای بازیگری خواهد افزود.

رامین خدایی
بازیگر تلویزیون

احمد میراحسان (پژوهشگر و مستندساز): دشمن ستیزی امام خمینی (ره) از قیام ۱۵ خرداد تا پایان دهه اول انقلاب اسلامی چنان درخشان و حیرت آور بوده که در هیچ مقطعی کفار

احمد میراحسان
پژوهشگر و مستندساز

معارض و شیطان بزرگ هرگز فکرش را نمی کردند چنین خرد تابنده ای از سوی ولی فقیه به نمایش درآید. آنان در خنثی کردن این حرکت، بزرگ ترین هجوم ها و جنگ های اقتصادی را راه انداختند اما دشمن ستیزی تابناک و عقل درخشان امام خمینی (ره) و جانشین او امام خامنه ای در تاریخ ثبت شده است. دشمن با خشونت و کینه توزی ۱۰ بار شدیدتر در برابر این ایستادگی به توطئه پرداخته اند، درحالی که مقاومت اسلامی با قوت و پیروزی پیشرفت کرد. اینک این پیروزی به هیچ و وجه نابود شدن نیست. آنان حتی اگر تمام مردم را خاکستر کنند این حقیقت و تاریخ موحش دنی نیست و درخشش قیامتی آن مسجل است. حقیقت این حرکت هرگز از سوی خدا و حتی انسان های آینده نادیده گرفته نمی شود و همواره یک الگو خواهد بود و تا ظهور امام زمان (عج) از یاد رفتنی باقی خواهد ماند. در اصل نوع مواجهه بدشان با حضرت آقا، بیان کینه انباشته شده شیاطین و گناهکاران است. آنان بنده خدا بودند و برای راه عبودیت و اطاعت او قیام کردند. آنان خد متکبر ملت بودند و برای تقابل با دشمنان ملت مورد فحاشی قرار گرفتند.

هم اسناد و هم تعریف گری معاندان و گروه های وابسته به غرب و لیبرال و ارهای داخلی علیه دشمن ستیزی در تاریخ انقلاب مشروطه و انقلاب اسلامی جای تردید دارد. به نظر من به جای رجوع به منابع متعدد معاندان و نویسندگان اسلام تیزی همچون آجودانی، برای اثبات دشمن ستیزی میرزای شیرازی و فقیهان انقلابی عهد قاجار باید سراغ مکتوبات و اسنادهای اصیل رفت. برده بوشی ضد استعماری، ضد استبدادی و مردمی این رهروان قیام لله، از رزادیل متون تاریخی لیبرال مآب و غربگرای ماست زبیراد مکتوبات و در عمل آنان، جنبش دینی مردم برای مقابله با ظلم و استبداد قدرت های استعماری عیان است. نهان داشتن این وجه از شرافت علمی به دور است. علما و فقهای دینی موجب بیداری مردم شده اند، نه آن که خود از جنبش مردم بیدار شده باشند. شگفت انگیز آن است که محقق پرورش یافته در دستگاه علمی جهان سلطه، دست به تحریف اسناد بزند

دشنام شناسی و دشمن شناسی

تعریف گری معاندان

از انقلاب مشروطه تا انقلاب اسلامی

و نقش میرزای شیرازی در برابر ظلم سلاطین و کوشش و مجاهدت فقیهان دوره فتحعلی شاه در دفاع از کیان اسلام را پنهان کند! این کینه توزی نسبت به روحانیت انقلابی با پس و پیش کردن اسناد از نظر زمانی در نوشته نویسندگان غربگرا و لیبرال مآب موج می زند.

پیشگامی روحانیت در برابر غفلت روشنفکران

در آثار متعددی که درباره میرزای شیرازی و جنبش تحریم تنباکو نوشته شده است، صدها سند وجود دارد که فتوای میرزا ربطی به فشار مردم و روشنفکران عصر نداشته و او پیشگام مبارزه ضد استعماری بوده و در آنها اقدام فرصت جویانه بوده تا با همراه شدن بتوانند بر ذهن میرزای شیرازی تأثیر بگذارند. آنان غافل از این بودند که این نایفه دوران، هوشی فراتر از آنان دارد. اول این که او پیش از عمل انقلابی، شروع به کار کرده بود. دوم این که اشراف میرزای شیرازی بر جریان سیاسی هرگز اجازه اثرگذار آنان بر او رانده و سوم آن که چون میرزا خود فهم برتری نسبت به تقاضا کنندگان داشته و می دانسته روش عجولانه آنان کمکی به رشد انقلاب مردم و مشارکت جهانی نمی کند و راه مردمی

اقدام فرصت جویانه شهر روشنفکران

نامه های روشنفکران پس از اثبات قدرت ولی فقیه و مرجعیت شیعه و پیروی جانبازانه مردم از یک ولی شیعی تنها اقدام فرصت جویانه بوده تا با همراه شدن بتوانند بر ذهن میرزای شیرازی تأثیر بگذارند. آنان غافل از این بودند که این نایفه دوران، هوشی فراتر از آنان دارد. اول این که او پیش از عمل انقلابی، شروع به کار کرده بود. دوم این که اشراف میرزای شیرازی بر جریان سیاسی هرگز اجازه اثرگذار آنان بر او رانده و سوم آن که چون میرزا خود فهم برتری نسبت به تقاضا کنندگان داشته و می دانسته روش عجولانه آنان کمکی به رشد انقلاب مردم و مشارکت جهانی نمی کند و راه مردمی

تاریخ نگاران علیه روحانیت انقلابی

اثبات نادرستی نظر تاریخ نگاران ضد ولایت فقیه و ضد روحانیت انقلابی، خواست این متن نیست. میرزای شیرازی در مبارزه با کفر همه جوانب ضد استبدادی و استعماری را حتی پیش از فرمان تحریم تنباکو در نظر گرفته بود. تاریخ پژوهان پس از انقلاب اسلامی که برخلاف تاریخ نگاران لیبرال، بررسی متون تاریخی و تحول سیاسی را در پیش گرفتند و درباره

بخش پنجم

ضربه مهلک میرزا حسن مجتهد شیرازی به دشمن که ناله شکست دشمن تا به امروز در میان ملل مختلف طنین پیدا کرده، پژوهش کرده اند. از مکتوبات دشمنان میرزای شیرازی روشن می گرد که آنان مواضع ضد استعماری میرزای بزرگ بوده اند. وقتی خود آنان اعتراف می کنند چگونه تاریخ نگاران هوادار غرب می کوشند بر آن برده افکنند! آنان خود را به ناپیایی می زند که این عدی است.

حرکتی که مقدمه بزرگ و انکارناپذیر مبارزه ضد استعماری اولیای فقه باید درست تفسیر شود. تحریم تنباکو همان آغاز بیدارگری و قیام با رهبری ولی فقیه عصر بوده است. حتی با تأملی کوتاه می توان بی برد که میرزای بزرگ و هواداران او از مدت ها قبل مبارزه با سیاست استعماری و امتیازطلبانه و سلطه اقتصادی اجنبی را آغاز کرده و منتظر فرصتی مناسب بودند تا آن را همگانی و عام کنند. افرادی چون آجودانی به چند دلیل هم این اسناد را نهان داشته و بنا به میل خود آنها را با تحریف معنا منتشر کرده اند و هم پیشداوری و فهم غلط خود را به خواننده بی خبر تحمیل کرده و با تفسیر حاصل از نگرش وابسته به جهل درباره دین معنا را به خواننده فاقد عمل می دهند. این افراد انبیاست ولایت بدترین تلاش را می ورزند تا بر حقیقت برده بیفکنند و وجه الهی جنبش را نفی کنند و نقش ولی فقیه را در مواضع ضد استعماری و برای عدالت و استقلال ایران و مسلمانان تحریف نمایند.

پیشبرد حرکت اسلامی

اولا مکتوبات میرزای شیرازی به شاگردانش فاش می سازد که فتوای تحریم تنباکو اتفاقی و بر اثر فشار مردم یا تأثیر روشنفکران نبوده و این جعل بی شرمه ای است و ثانیاً نامه ای که پس از تحریم تنباکو و موفقیت سراسری و حیرت انگیز آن زسوی افراد لائیک و روشنفکرانی مانند آقاخان کرمانی و ملک خان لیبرال و مشکوک الهویه به میرزای بزرگ شیرازی نوشته شده و میرزا به آن وقتی نینهاد است، هرگز نمی توانست دربردارنده تأثیر بر میرزای بزرگ مرجع بلند مرتبه باشد؛ نه عقلا و نه تاریخا. زیرا آرای ضد استعماری و استقلال جویانه میرزای شیرازی طبق سند از پیش موجود و قطعی و نافذ بوده است. دکتر آجودانی سواد و فهم زبان دین را نمی داند و وقتی مکتوبات، اسناد و حتی نوشته های شاگرد میرزای بزرگ صریحا ترتیب مفاسد بر حمل اجناس از بلاد کفر به مرسومه ایران صحبت می دارد، این کلام در زبان فتوا به معنی اصولی آن یعنی فهم زبان آن در ظرف مکان و زمان تأیید موضع مجتهد آگاه به زمان و تأکید بر ضرورت جهاد و دفاع استاد از پیشبرد حرکت اسلامی است.

برای نوشتن بخشنامه فکری و سیاسی خود را در این شماره بفرستید. آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۰۰، پانزدهم تیرماه ۱۴۰۱